

Het verlangen naar de hemel

Psalm 84

'Hoe liefelijk zijn Uw woningen, o HEERE der heerscharen!' Ja, liefelijk zijn Uw woningen, want daar zult U alle tranen van de ogen afwissen; noch gehuil, noch moeite zal daar meer zijn. Daar is geen nacht meer, daar zullen wij geen kaars en geen licht van de zon meer nodig hebben, want Gij zult ons verlichten. Daar is alles zuiver en heilig; daar kunnen de zonde en de verzoeking niet meer doordringen; daar is geen mogelijkheid meer tot struikelen of vallen; daar heeft de aanklacht van de duivel opgehouden; daar zijn alle zedelijke en lichamelijke zwakheden verdwenen. Ja, mooi en heerlijk zijn ze, die hemelse woningen! Maar hoe mooi deze ook zijn mogen, het liefelijkste van die woningen is dat het Uw woningen zijn, o mijn God!

Als U er niet was, dan zouden zij bij al hun pracht en schoonheid leeg zijn en geen aantrekkelijkheid voor mijn hart hebben. 'Mijn ziel is begerig, en bezwijkt ook van verlangen, naar de voorhoven des HEEREN; mijn hart en mijn vlees roepen uit tot de levende God'.

Het hart dat God gevonden heeft, wenst bij Hem te wonen. Voor de gelovige is God geen onbekende God meer; het is zijn God. Hij heeft Zijn verlossende liefde in Christus ervaren, een liefde die verlost uit de macht van de zonde, van de dood en van de duivel. Op duizenden manieren ondervindt hij Zijn goedheid, trouw en zorg. Hij is met Hem in gemeenschap gekomen. De band die een kind aan zijn vader verbindt, is tussen hem en God gelegd, en de innige betrekking die daardoor is ontstaan, voelt hij in zijn hart.

Die God is zijn Vader; hij is uit Hem geboren. Hij heeft de liefelijke naam 'Vader' uit leren spreken, want de Geest van God roept in hem: 'Abba Vader'. Daarom is het huis van God geen vreemd huis voor hem. O nee, het is het huis van zijn Vader; hij voelt zich daar op zijn gemak; hij kan zich daar vrij bewegen; er is daar niets wat hem hindert; alles wat hij er ontmoet, stemt overeen met zijn natuur en genegenheden. Het is zijn eigen huis, zijn 'tehuis'. God Zelf heeft die woning voor hem bereid. Zoals Hij een nest bereidde voor alle vogels, heeft Hij een huis voor Zijn kinderen bereid. In dat huis zal ik uitrusten aan Uw hart, o mijn God! Daar zal ik Uw liefde begrijpen zoals ik ze hier niet begrijpen kan; daar zal ik U kennen zoals ik U nooit gekend heb; daar zal ik U liefhebben en aanbidden zoals zelfs geen engel het doen kan. En die God, Die wij daar zullen ontmoeten, is de Leidsman op onze reis naar de hemel.

'Welgelukzalig is de mens, wiens sterkte in U is, in wier hart de gebaande wegen zijn'. Bij Hem vinden wij rust te midden van de onrust van deze wereld. Als wij ons aan Zijn sterkte toevertrouwen, dan rusten wij volkomen, welke moeilijkheden er ook mogen zijn. Bij Hem kan alles overwonnen worden. Zijn kracht wordt in zwakheid volbracht. Zijn gemeenschap leert ons de rechte weg te bewandelen. Wat voor gevaren er ook mogen zijn, God leidt ons op de weg naar de hemelse woning. Hij bewaart ons; Hij houdt ons bij de hand, en niemand zal ons uit Zijn hand rukken.

Gaat onze weg door lijden en verdriet, God gebruikt alles voor" ons tot onze zegen. 'Als zij door het dal der moerbeibomen doorgaan, stellen zij Hem tot een fontein'. Hij bewaart ons niet alleen in het lijden, maar zegent ons door het lijden. Hij ontnemt ons vaak het liefste

wat wij hebben om ons nader tot Hem te brengen. Hij brengt ons in moeilijke omstandigheden, of geeft ons lichamelijk lijden, om ons in Zijn gemeenschap te houden of terug te brengen. Zo maakt Hij het tranendal tot een fontein. Wat ons verdriet doet of vernedert of verloochening kost, strekt ons tot zegen.

En 'de regen zal ons gans rijkelijk overdekken'. De Heer kan fontein in de wildernis maken, om Zijn volk te verkwikken en in hun behoeften te voorzien. Hij kent geen moeilijkheden of onmogelijkheden. Hij brengt de Zijnen veilig door iedere beproeving, en door elke nieuwe overwinning gaan zij 'van kracht tot kracht' voort in de genade en de kennis van hun Heer. Door het lijden gelouterd, worden wij van kinderen jongelingen, en van jongelingen vaders in Christus. Zo wordt ons leven op aarde een oefenschool voor ons, waarvoor wij God in eeuwigheid zullen danken. Bovendien is God ons Schild in ieder lijden. Hij beveiligd ons, zodat wij niet omkomen.

En mocht iemand zeggen: 'Mijn lijden is een gevolg van mijn zonde, en daarom kan ik niet stil zijn', laat hij tot God gaan en zeggen: 'Zie, en aanschouw het aangezicht Uw Gezalfde'. In Christus heeft God altijd een welbehagen, en in Hem kunnen wij altijd tot God komen. Hij, de Rechtvaardige, is onze Voorspraak bij de Vader. Wat een genade! God heeft voor alles gezorgd. 'God, de HEERE, is een Zon en een Schild; de HEERE zal genade en eer geven; Hij zal het goede niet onthouden aan hen, die in oprechtheid wandelen'. O, mijn ziel, vertrouw volkomen op die God; ga in al uw noden tot Hem; vertel Hem uw leed en verdriet; zoek bij Hem kracht in de strijd; laat u door Hem leiden en opvoeden, totdat Hij u brengt in de hemelse woning.

Wat een heerlijkheid zal het voor ons zijn als wij die God zullen zien en wij voor eeuwig bij Hem zijn! Wat een genot eeuwig bij de Bron van alle vreugde, bij de Gever van alle goede gaven te zijn! Wat een voorrecht in Zijn huis de hoogste plaats in te nemen! Wel mag de dichter zingen: 'Welgelukzalig zijn zij die in Uw huis wonen; zij prijzen U gestadig'. Ja, wat zal daar anders overblijven dan lof en aanbidding! Zonder ophouden zullen wij daar God en het Lam de kracht en rijkdom en wijsheid en sterkte en eer en heerlijkheid en dankzegging toebrengen.

Daar zullen wij niet moe worden de lofzangen voortdurend te herhalen; o nee, het zal een waar genot, het leven voor ons zijn. Heerlijk voorrecht voor de verlost God Zelf te mogen aanschouwen! Zeker, het is een gelukkige gedachte verlost te zijn van al het lijden, de strijd, de moeite, het verdriet en de zonde van deze aarde. Ja, ik verblijd mij met grote blijdschap, dat dit sterfelijk en verderfelijk lichaam, aan zoveel zwakheden en ziekten onderhevig, spoedig in een onsterfelijk en onverderfelijk lichaam veranderd zal worden. Mijn ziel springt op van vreugde bij de gedachte dat ik de nieuwe lofzang mee zal aanheffen en mij zal baden in het hemels licht - maar wat is dat alles bij het heerlijke voorrecht God Zelf te zien, de Heer Jezus te zien zoals Hij is.

O, mocht dat toch meer het voorwerp van ons verlangen zijn! Helaas, wij verlangen zo vaak naar de hemel omdat wij daar van alle moeite en strijd bevrijd zijn, omdat wij ontevreden zijn over de omstandigheden waarin wij ons bevinden of moedeloos over het gebrek dat hier heerst, en niet omdat wij in de hemel God en de Heer Jezus zullen vinden.

Wij verblijden ons dan meer in de geschenken dan in de tegenwoordigheid van onze Heer.

De gevolgen van het verlaten van de aarde en van onze komst in de hemel zijn de voorwerpen van ons verlangen in plaats van God Zelf. Ach, hoe zelfzuchtig zijn onze harten! Wij vinden het niet de moeite waard enige dagen hier beneden God te verheerlijken; het is er ons alleen maar om te doen weg te zijn, hoe eerder hoe beter, omdat wij de strijd moe zijn. Wij vinden het geen eer gesmaad te worden om de Naam van Christus. Nee, dat is niet het echte verlangen naar de hemel. Het echte verlangen heeft God en Christus tot voorwerp; het wenst van de aarde weg te zijn omdat God er niet is; het verlangt naar de hemel omdat God er woont. Het zegt met de dichten 'Mijn hart en mijn vlees roepen uit tot de levende God'. Het heeft met de apostel Paulus meer behagen om uit het lichaam uit te wonen en bij de Heer in te wonen. Het zegt: 'Gelijk een hert schreeuwt naar de waterstromen, zo schreeuwt mijn ziel tot U, o God! Mijn ziel dorst naar God, naar de levende God!' (Ps.42:2-3a).

Dat verlangen zal weldra vervuld worden. Spoedig zal de Heer Zelf 'met een bevelend roepen, met de stem van een aartsengel en met de bazuin van God neerdalen van de hemel; en de doden in Christus zullen eerst opstaan; daarna zullen wij, de levenden, die overblijven, samen met hen in wolken opgenomen worden de Heer tegemoet in de lucht; en zó zullen wij altijd met [de] Heer zijn' (1 Thess. 4:16-17).

Ja, de Heer Jezus verlangt naar ons. Vader, Ik wil, dat waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn die Gij Mij gegeven hebt' (Joh. 17:24a). Hij heeft ons plaats bereid in het huis van de Vader; en Hij komt weer, om ons tot Zich te nemen, opdat wij zijn mogen waar Hij is. Verschillende keren roept Hij ons toe: 'Zie, Ik kom spoedig!' Verblijd u daarom, o mijn ziel! Aan Uw verlangen zal spoedig voldaan worden, uw heimwee zal bijna gestild worden. Spoedig zult u het aangezicht van uw Verlosser aanschouwen, en Hem in een verheerlijkt lichaam eeuwig loven en prijzen!

H.C. Voorhoeve.